

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda
és
kiadó-hivatal

Granátos utca 1. sz.
III. emelet, 12-dik ajtó.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.

A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére címe alatt
küldendők.

Felelős szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társszerkesztő: PAULAY J. ZS.

Főmunkatárs: TAKÁTSY JÓZSEF.

Egyesületi ügyek.

— **MEGHÍVÓ.** A magyar postahiva-
talbeliek segély- és gyámegyletének rendes évi köz-
gyűlése folyó évi május 23-án Budapesten reggel
9 órakor a postapalota tanácstermében fog meg-
tartatni, melyre az egylet tagjai ezennel tisztelet-
tel meghívotnak. Budapest, 1877. április 15.

A választmány.

A budapesti postaigazgatósági kerület-
ben kerületi képviselőségre eddigelé a követ-
kező tagtársak nyertek szavazatokat:

Balás Sándor paksi	6
Herdlein György kalocsai	3
Zarubay Ferencz szegszárdi	2
Dezsényi Károly aszódi	2
Hátfalvy József solti	1

Liskay Gyula promontori pm. 1 sza-
vazatot.

Balás Sándor,
ker. választó elnök.

A pozsonyi kerületben eddig a követ-
kező tagtársak nyertek szavazatokat:

Klemm Béla körmöczbányai	6
Vladár József ó-stubnyai	4
Nécsey József verebélyi	2
Kiss Jenő privigyei	2

Hanzély József znyóvárlyai, Nemák
János trencsenyi, Báró Mednyánszky rako-
viczi, Kopesányi Pál vág-besztercezi, Dam-
böck József turócz szt. mártóni, Boleman
János lévai, Korontály Ferencz szeniczi,
Bojkovszky Ferencz sasvári, és Mayer Ká-
roly szakolezai postamester egy-egy szava-
zatot.

Maig 4 uj kartárs küldötte be hozzám az alá-
írt tagsági nyilatkozatot. Ez alkalommal kérek fel-
világosítást, hogy mi oknál fogva maradtak ki az
1877-iki postanaptárban foglalt tagok jegyzékéből
azon urak nevei, kiket én egyesületi tagokul beirat-
tam és pedig: Fekete János érsekujvári, Albrecht
Rezső beczkói, Sárpi János ipolysági, Gröbl Fe-
rencz bergi, Bouquet Adolf somorjai, Orosdy Béla
zólyomi, Janovszky József zsarnóczai, Szép Lőrincz
puspóki postamester és Marberger József ipolysági
postakezelő*)

Körmöczbánya, 1877. április 19.

Klemm Béla
ker. vál. elnök,

— **Sorsjáték.** — Szerkesztősé-
günk ivén a magyar postamesterek és keze-
lők nyugdíjalapjára rendezendő sorsjátékhoz
nyeremény tárgyakat és a nyeremény tár-
gyak megvásárlására készpénzt adományoz-
tak:**)

*) A kérdéses névsort a titkár által beküldött jegy-
zék szerint nyomattuk. A nevezett urak azonban, ha tag-
illetékeiket befizették szavazhatnak s egyesületi tagokul
tekintetnek. (Szerk.)

**) A nyeremény tárgyak akkor fognak átvétetni és
Ran József budapest ferenczvárosi m. k. postamesternek
elhelyezés végett átadatni, midőn a kérdéses sorsjáték ren-
dezését a nagyméltósága m. kir. pénzügyministerium enge-
délyezni fogja.

(Folytatás.)

4. Tiller Mór és testvére, két nyeremény
tárgyat 20 frt értékben.

5. Zilahy Sámuel könyvkereskedése, 4
kötet bekötött munkát.

6. Tábornszky és Parsch, 100 darab zene-
művet.

7. Posner Károly Lajos 3 drb térképet.

8. Légrády testvérek 15 kötet munkát.

9. Kertész Tódor 3 nyeremény tárgyat.

Készpénzben adakoztak:

Szücs Gusztáv vasuti hivatalnok 1 frt 50
kr., Welkow József huszár főhadnagy 1 frt
50 kr., Hüvös Károly járásbíró 2 forintot.

Tűzások.

Kárpáthegyek alya, 1877. apr. hó 20-án

Tekintefes szerkesztő ur! megbocsát, ha be-
cses lapja hasábjait saját érdekeben óhajtom
igénybe venni, mert az ügy, melyet előadni fogok,
bár engem ugyan legközelebről, de közvetve min-
den állampolgárt egyaránt érdekel és veszélyeztet.

Nem tartozom ama testülethez, melynek Ön a
sajtó által védnöke, azért bocsássa meg, ha netalán
vétenék a szabályos kifejezések ellen.

De, hogy a dologra térjék át e hosszas beve-
zetés után, kimondom, hogy én egy a postaintézet
által szerencsétlenné tett egyén vagyok, ki amaz
intézményt közelebről soha sem ismertem, vele
semmi összekötésem nem volt, azért esik oly nehe-
zemre, hogy engem boldogtalan bujdosóvá tett.

Boldogtalanságom története ez:

Miként előttem sok mások a theologiát bevé-
geztem s felszentelésem előtt el vettem egy örökké
nevetőszemű hajadont, s kevés fáradsággal megle-
hető parochiára jutottam, hol boldog családi éle-
tet reméltem élni, s miért ne, meg volt nekem erre
minden kellékem, jó állomásom, jó buzgó hiveim,
kedves örökké mosolygó szemű barna feleségem,
ugy szerettük egymást, hogy én 4—5 évig a 7-dik
menyországban képzeltem magamat, azt hittem,
hogy nálamnál boldogabb ember nincsen a föld
kerekségén.

Ámde a sors könyvében nem úgy volt az
megírva.

Nőm egyszerre csak a hatodik évben elke-
zett velem rendelkezni, elkezdett makrancoskodni,
akaratoskodni s csakhamar a mindenki által iri-
gyelt patriarchalis idyllis életre borus fellegek vo-
nultak, s egy évig tartó háboruságnak válás lett
a vége.

Önök nem tudják, de az úgy van, hogy ha a
görög szertartású lelkész neje meghal, többé nem
házasodhatik, ha elválik oda a parochia is, így jár-
tam én is, töllem is elvették a parochiát s tetek
káplánná évi 20 frt fizetésre, ennyiért keresek
most egy vén herére.

És a földi boldogságomat ki rabolta el? ki
tett engem parochusból káplánná? ki tett engem
boldog szorgalmas családapából, ledér életunt ko-
mondorrá? ki rabolta el nőmet, fiamat? ki gyűlöl-
tette meg velem a tudományt, a békét, a hazát és
a nemzetet melynek fia vagyok?

Ki tett ily nyomorulttá?

A posta. —

Volt az én nőmnek egy postamester rokona,

gyakran bejárt ő oda heti vásárok alkalmával, s
látta, hogy ott nő hivatalnok is van s ügyesen for-
gatja a bélyegzőt s rendesen nyújtja a bélyegyet.

Az én nőmnek tetszett a bizarr foglalkozás.
Hiszen Önök tudni fogják, hogy a nő kíváncsi, in-
gatag, divatbáb tetszeni szeret, s szereti mindazt
ami különös, ami rendkívüli, ami bizarr, tehát neki
is tetszett az, hogy egy nőből hivatalnok is lehet, s
ez időtől folyton fantáziált nőhivatalnokokkal.

Már képzeletben járt tekézni a kávéházakba,
már rá is gyűtött mindennap s nekem bámulva kel-
lett e változásokat s előkészületeket nézni.

Önök tudják, hogy a nők felette vállalkozó
természetűek is, tudják 1848-ban hány nő szolgált
a szabadságharcz hadseregében, ne hidjék, hogy
az hazaszeretéből volt, tudták is azok mi a haza,
vagy szerelemből vagy különczködésből tették azt.

Igy az én nőm is addig különczködött, míg
egy csendes alkonyatkor egy viharos családi csata
után ott hagyott, mint szent Pál az oláhokat.

Elment postahivatalnoknak, engem a püspök-
nek feladott, hogy vele rosszul bánok, engem degra-
dáltak azonnal káplánnak, fiaimat kiosztották mó-
dosabb papoknak, hogy közkölségen tartsák.

Én tehát bujdosó desperatus s már már ré-
szeges, élet és ember gyűlölő vagyok, a kedves nőm
pedig azóta csakugyan önálló hivatalra jutott, ő m.
k. postamester.

Kérdem most már azoktól, a kiket illet, van
e törvény arra Magyarországon, hogy a nő férjét
elhagyván hűtlenül hivatalba helyeztessék.

Én ilyet nem ismerek s nem csak mint érde-
kelt fél, de mint vallás ör kereken tiltakozom a
törvények ilyféle magyarázása ellen.

Ha tetszik a postahatóságnak nőket verbu-
válni, semmi kifogásom ellene, de aki örök hűséget
esküdött férjének, azt attól el ne vitázza.

Mint tudom a postamestereknek, akár férfi
akár nő, fel kell esküdni Ó felségére, az alkotmány-
ra s a postaintézet érdekére.

De aki nekem esküdött örök hűséget, hogyan
merészezi azt valamely hatóság felbontot'nak nyil-
vánítani, s magának esküdtetni.

A házasság szentség.

Fent az égben köttetik vallásunk szerint s
ide lent többé fel nem bontathatik, mert hiszen az
esküszegés volna, s hol lett feljogosítva egy ható-
ság valakit esküje alól feloldani. Van-e abban ga-
rantia, ha valaki egyik esküjét megszegvén uj es-
küt tesz.

Aki nekem esküdött örök hűséget, hogyan le-
het attól más esküt felvenni.

Mi az esküszegés, és mi az, ha valaki valakit
esküszegésre elősegít, a jogászok tudnák megma-
gyarázni, én csak mint theologus azt mondha-
tom, hogy vallásunk elleni merénylet egyházi átok-
ra méltó cselekvény.

Én utánna vagyok annak, hogy a rajtam
ütött sebek behegedjenek, önök tudják a sze-
rencsétlenség nem jön magában s hogy ha felfelé
halad tart megállókát, lefelé azonban hanyat hom-
lok rohan az örök enyészet ölébe, nem azért szólok
a tátongó örvény széléről önökhöz, hogy segítsenek
rajtam, én már elveszttem menthetetlenül! El va-
gyok keseredve, mult jelen káprázik csak szemem
előtt, a gonosz ital egyetlen vigaszom, mert tudom
ez segíti ez egyetlen jó barátom segíti elő végfel-
oszlásomat.

De mielőtt elpusztulnék, talán utolszor vagyok

most érett megfontolásnál, azért óva intem önöket, vessenek korlátot a nők alkalmazásának túlzása elé.

Midőn én azt először hallám, nagyon örültem e vívmánynak, gondoltam ama sok nőre, ki célját el nem érhetette, vagy érheti mily jó ha tisztességes foglalkozást talál.

Kevesebből kijön a nő, mert neki nem kell kártya, dohány, bor, de hidjék nagyon boldogtalanok azok a nők, a kik bármely okból hivatalnokká lesznek, eleinte kecsgetti őket a szokatlan szabadság, de később ha meg szokták nagyon nehezökre esik az elhagyatottság, feltámad a tetszés vágy minden női gyengeséggel együtt s a legboldogtalanabb lesz az ily nő. Hiába az ember célját el nem kerülheti, a nőt csak a szerelem boldogítja, nála az pótol mindent s nálla az nem pótol semmit.

Mig tehát egyrészt elvonják a nőket hivatásuk rendeltetésük s végcéljoktól, boldogtalaná teszik őket s ez által sértik a férfi világot, elhalászszák előlük a hivatalokat, azok elől, kik 10–20 évig iskoláznak, a csatákban vért ontanak s ha mindezt el végezték beállhatnak segédül, egy nőhöz, ki minden fáradság nélkül jutott mindenhez, ki azt felfogni nem tudja, ki arra nem képes és ki végcélját szintén eltéveszté.

Láttak-e önök már szép szemeket, akkor tudják, hogy az minden bizonyítványnál többet ér, akkor tudhatják, hogy a férfivilág érdeke veszélyezve van.

Óvom tehát önöket, vigyázzanak a nők alkalmazásánál, mert oly veszélyes tüzzel játszanak, mely a világot fogja légbe röpteni, azt hogy engem földöntutóvá tettek, azt önöknek mint jó keresztény megbocsájtom — csak az Isten is legyen irgalmas.

P gör. szert. s. lelkesz.

Promoter, 1877. április 18.

Tisztelt kartársak! Értsük meg egymást! A társadalmi életben egyedül ez azon óriási erővel bíró talizmán, mely csoda dolgokat képes létre hozni, mig ellenben a szétágazó külön vélemények, gondolatok a socialis összetartást épen úgy megsemmisítik, mint a lassan rágódó szu a leginposán-sabb tölgyet. Nekem sem lelke, sem szívem nem vágyakozik a zavart okozó ujtások után, de falba verném tejemet, ha mint a tormába esett féreg örökösön egy olyan uton kellene haladnom, mely célo-m elérésére semmi kecsgető reményt nem nyujtana. Hiszen már maga a természet úgy alkotott bennünket, hogy örökös előre törekvési inger serkentse tettvágyunkat. Az emberi történet elvitázhatlan bizonyítékokat nyujt, hogy hány üdvös és czélszerű intézkedés volt a maga korszakában kielégítő, melyek ma már nevetségessé válnak.

A katolikus vallás mint üdvözítő s boldogító hit 1500 évig hódította a leghitlenebb pogányt a vallás gyakorlására, s ime mert emberek vagyunk nem értük be vele, nem volt mindnyájunkra boldogító, kielégítő, elváltak a reformátorok s az eredeti hit meghagyása mellett megkísértették az egyéni kedélyek kibékítésére olyan ujtásokat életbe léptetni, melyek a keresztény vallás eszméjét és alapját legkevésbé semmisítik meg, csak is a megnyugvásra vezető utat igyekeztek a hívők számára könnyen járhatóvá tenni.

Hány kormányzati rendszer találatott czélszerűnek az emberi társadalom jól léte, mivelődése szempontjából, különféle korszakokhoz képest, melyek ma előttünk nevetségessé válnak, kiállhatatlanoknak tűnnek fel. Minő tökéletlen embryója volt a esudákat mivelő gőzerőnek, Watt első kísérlete, de sőt a nagyobbszörű erőművekre való alkalmazása is. Valljon tudta-e azt Fulton, midőn selyem sárkányával „eripuit fulmen Celo“ tetteg megkísérté rabigába hajtani az ég urának fegyverét, hogy év tizedek multával ez a villám szikra megsemmisíti a távolságot s gondolatainknak a világ bármely részében szabad röptőt ad. Ezekből láthatjuk, hogy nekünk embereknek kezdeni, javítani és előre törni élet fentartó kötelességünk. Mig szívünk érez s lelkünk magasztos vágya erőt ad, legyen kiviendő czélunk önmagunkat, vagy ember-társainkat érdeklő.

Ezen elvből kiindulva, nem veheti tölem azt senki rosz néven, s nem róhatja fel elégedetlenségül azon egyedüli óhajom, hogy körünkben eddig mutatkozó, hideg érdektelenséget, makacs félre vonulást egy ujtással szándékoznám megszüntetni, melyet a józan ész és a tapasztalat czélszerűnek bizonyít.

Egyesületünk eszméje a központosítás, nemzetiségi szempontból szükséges — mert hisz nekünk magyaroknak egyedüli kincsünk a nyelv és szokások hű megőrzése: — de fájdalom, hogy valódi bábéli nyelv — és nemzetiségi zavar az egyetértést olykor lehetetlenné teszi köztünk, azért igen meg kell gondolnunk minden engedékeny lépést, nehogy „fogadd be a tótot kiver a házadból“ sorsra jussunk. Egyesületi ügyünk fejlesztésénél különösen ily sokféle elemből álló testületnél mint a postamestereké a központosítási eszme nem egészen célra vezető, hogy miért az az alábbiakból kitűnik.

A postamesteri testület legalább 2000 egyént számlál, ebből sokat mondok, ha 1000 tud magyarul (?), a többi 1000 egyén idegen ajku, idegen nemzetiségű, kiket alkotmányos országban, ha eleget tesznek hivatali és honpolgári kötelezettségüknek, törvényszerűleg nem erőtetethetünk arra, hogy különösen saját tűzhelyökön a magyar nyelvet beszéljék.*) Szaklapunk magyarul jelenvén meg, lehet, ha bár ügyeink iránt érdeklődne is egy néhány kartársunk, a legjobb indulat mellett sem tudván, magyarul — félre teszi a lapot s az egész működésről mit egyesületünk végez, mit sem tudván nem is törődik az egész mozgalommal, ezért nem haragudhatunk, sőt inkább fájlalunk kell, hogy nem nyujtunk annak a kimaradó kartársnak meggyőzésére, megnyerésére semmi alkalmat, minek folytán ime másfél év alatt még az általam említett 1000 magyar kartárs közül is alig jelentkezett tagul 500.

Nekünk tehát, vagyis egyesületünknek oda kell törekedni, hogy minden eszköz s mód megkísértessék kartársaink megnyerésére. Ezt véleményem szerint úgy érnök el, ha központosítási eszménktől annyiban eltérünk, hogy habár egyesületi ügyünk elintézése egyedül az igazgató központi bizottságnak adatik: bizassanak meg kiváló ügybuzgó kartársak vidéki elnök vagy igazgatósági megbízott név alatt, hogy ők ismert kartársaik közül megbízható egyéneket maguk mellé választva működési eljárásukat az egyesület felvirágozására, kartársaink érdekeink pártolása, megnyerésére, mindent elkövessenek, mit egy lelkes és nemesen érző férfi el követni képes.**)

Ez uraim olyan óhaj, mit minden józan eszű komolyan gondolkozó egyén czélszerűnek ítélhet. Az iskolás gyermek soha sem menne tanulni, ha magára hagynák. Mi is úgy vagyunk, nekünk még az élet — és hivatalos bajainkkal is kell küzdenünk bizony, ha csak így felületesen kecsgetnek valamire bennünket, sem kedvet sem energiát nem érzünk annak elfogadására vagy pártolására.

Többektől hallottam már, hogy ezen véleményem magyar ellenes szakadárságnak mondatott. Azt kereken tagadom. Én elmondott nézetem szerint épen magyar jellemet árulok el, mert én óhajtom minden velem egy són és kenyeren tengődő kartársam megnyerését, a mit erőszakkal soha, de szép és okszerű bánásmóddal ha nem egyszerre is, de lassan elérünk. Egyesületünk akkor felel meg nevének és hivatásának, ha minden lehető elkövet az összetartás, egy vélemény, egy akarat s az egymást megértés elérésére. Ennek következtében adtam én a mult havi igazgató választmány elé reformjavaslatom, mely kizár minden olyan ábrándozást, mely egyesületünk szilárdságára káros hatást gyakorolhatna.

Liszka Gyula.

Budapest, 1877. április hóban.

Az „Oesterr. Ung. Post“ bővebben jellemzi a kiadók helyzetét, unicumnak nevezi, mert — ugy-

*) E szerint kár volt a lémet korszakbeli hivatalnokokat elküldeni.

**) Hát ugyan a „Post-Zeitung“ mire való?

mond — számon felül felszaporodnak s aztán sokan állás nélkül maradnak és másoldalú szolgálat után kénytelenek látni, mely által tulajdonképi hivatástól elidegenkednek. Nem csoda, ha a postaintézet a szükség horgonyának tekintetik, melyre csak akkor kapaszkodnak, ha épen jobbra nem tehetnek szert. Egy bizonytalan, rosszul díjazott állás senkire se gyakorol vonzerőt.

A kiadók állásának szabályozása mulhatlanul szükséges s azáltal érhető el, ha a kiadókat fölésküdtekre és fölnemesküdtekre osztjuk. A fölésküdtékhez azok volnának sorozandók, kik oly postahivataloknál alkalmazvák, melyeknek üzletköre több munkaerőt igényel, s hol a postamestereknek eme költség megtérítettik. A fölnemesküdt kiadók azok volnának, kiket a postamesterek nem a szolgálat szempontjából, hanem saját érdekükben fogadtak föl, és sajátjukból díjazták.

A fölésküdt kiadók számát meg kellene tehát állapítani, az újabb egyének pedig csak amazok hiányában lenuének alkalmazva. A fölésküdt kiadói állomásokra pályázó egyénektől ugyanazon iskolai, szak- és társadalmi ismeretek követeltessenek, mint a postatiszteké, és 200 frt biztosítékra köteleztessenek.

Mint hogy a kiadók felvételét és fölésküdtetését a postaigazgatóság eszközli, a postahivatalokhoz való beosztását, áthelyezését és elbocsátását szintén az igazgatóságnak kellene eszközölni. Az elbocsátás csak a fegyelmi eljárás vagy a törvényes elíteltetés után történhetnék. A fölésküdt postakiadó ennek folytán a kincstár által volna fizetendő; az eddigi postakiadói segély, „postakiadói fizetés“ nevére volna átváltoztatandó. E fizetés a helyi viszonyok szerint akként határozandó meg, hogy a kiadó belőle tisztességesen megélhessen. Mint hogy a postamester ugys teljes kárpótlásban részesül a kiadókért, pénzügyi tekintet tehát itt nem vehető számba. E fizetés a postakiadók nyugtája ellenében közvetlenül kifizetendő, egyrésztől elesnének ezáltal a postakiadók a postamesterek iránt támasztott másoldalú követelményei, másrésztől többé nem magán hanem állami hivatalnokokká lennének. Természetesen a postamesterek alárendeltjeik maradnának, csak hogy a postamesterek csak annyiban volnának felelősek a postakiadókért, mennyiben a kincstári postahivatali főnökök felelősek alárendelt hivatalnokaikért. Ha a postakiadó sikkasztásokat elkövetne, az ártatlan postamesternek nem kellene vagyonát, családját, életét mások bűnének föláldozni. Ezen az alapon azon joggal ruháztatnának föl a postamesterek egyszersmind, hogy kellő okadatolással elvétegnének tőlük azon kiadók, kik bizalmukat nem bírják.

Habár e szervezés által tetemes javulást nyerne a postakiadók állása és anyagi helyzete, mindannal a jövőjük csak akkor volna biztosítva, ha az állami postaszolgálatba való átlépésük törvényesen szabályoztatnák. Pusztá biztatásokkal, melyek soha vagy csak nagyon ritkán tartatnak be, nem lehet az ambíciót növelni, sőt ily nem teljesített ígérgetések inkább alkalmasak bizalmatlanságot, reménytelenséget, elégedetlenséget ébresztetni, a hivatási szeretetet tönkre tenni, vagy helyébe közönyösséget előidézni. Tekinteten kívül nem hagyandó, hogy részben a postahivatali gyakoronokok nagy száma, részben azon szentesített törvény miatt, mely szerint a cs. kir. hadsereg altiszteji hivatalnokok gyanánt beléphetnek a postaszolgálatba, a postakiadók háttérbe szorítottak; hanem épen evégett kell itt a rendszeren változtatni.

Nézetünk szerint leginkább megfelelne a czél-nak, hogy egy jelölt se léphessen be a postaszolgálatba, ki ezen pályát nem kezdte már meg mint postakiadó. A postatisztek tehát kizárólag a postakiadók sorából volnának kinevezendők. Azon egyén tehát, ki a postához akar jutni, a nemállami postahivatalnál tartoznék a postaszolgálatot elsajátítani, a postakiadói vizsgát letenni, s mint kiadó volna aztán alkalmazandó. Az üresedésbe jött postatiszti állomásokra pályázhatnának, ha megelőzőleg a pos-

takiadói vizsgát letették, s a 200 forint biztosítékot már egészen lefizették.

Ezen intézkedés által intelligens, szakképzett egyéneket nyernénk a postakiadói intézménynek, a postaigazgatásnak szintén mivel elem állana rendelkezésére. A postatiszt, ki hosszabb időn át kiadói minőségben működött, nemcsak elméletileg, hanem gyakorlatilag tanulna megismerni szolgálatát; ezáltal megszűnnének a sok laikusok, kik az alapos szakképzettség hiányában rövid szolgálat után 600 frt fizetést, kétévénkénti fizetés javítást, előléptetést s nyugdíjat élveznek csupán azért, mert m. k. postatiszti titullussal vannak fölrüházva, míg ellenben a m. kir. postakiadó, kinek sok szaktanulmányra, sok tapasztalatra van szüksége, többet dolgozik mint a postatiszt, sem élelem sem jövő, sem existenciális biztosításban nem részesül, ha pedig tehetetlen, ki dobja a szemétdombra, mint a dögölt jóságot. Mivel elem állana rendelkezésére az igazgatásnak, ha a tervezet szerint organizálná a kiadói intézményt. A kiadók képeznék ezáltal ama lánczot, mely a vidéki postai ügyet az állami postahivatalokkal szorosabban összefűzné; a kiadói-intézmény volna a postatisztviselők plántaiskolája, melyből értelmes, megbízható, szakértő hivatalnokok kerülnek ki. A postamesterek pedig terheik nagy részétől szabadulnának meg ezáltal.

Ezen szervezés által a postakiadók értelme- sebb részének volna az állami postaszolgálatba való átlépés biztosítva. Hogy tehát mindannyian biztosított jövőben részesüljenek, a főlesküdt kiadónak álljon szabadságukban, hogy 3 évi hű szolgálat után a postamesteri állomásokra pályázhassanak, és hogy mindenki fölött előnyben részesüljenek. A főlesküdt kiadónak az állami postaszolgálatba való átlépésénél az előbbeni szolgálati ideje is számításba végre be esetleges nyugdíjaztatásánál.

A mi a föl nem esküdtött postakiadók illeti, kiket a postamesterek tulajdon munkájuk könnyebbítése céljából fogadnak föl, és kikért kiadói segélyben nem részesülnek, ezeknek fölvétele, fizetése egyedül a postamester dolga maradna, melyre az igazgatás semmiféle befolyást ne gyakorolna, a fölfogadottnak, ha a postamestert helyettesíti, le kell tenni a kiadói vizsgát, és fölvétele az igazgatóságának bejelentendő. Ezen kiadók felelőssége a postamesterekre háramlanék.

A főlesküdt kiadók amazok sorából vétetnének tehát. A kiadók jövője biztosítva volna. Azonban a kiadók jelenéről is szükségessé válik gondoskodni. Czélszerűnek tartanók tehát, ha az igazgatóságok a jelenleg 8 gymnásiumot végzett egyének helyett a m. kir. postakiadókat vennék fel gyakornokul, s ha ilyenek nem jelentkeznének, csak ez esetben alkalmazná előbbieket. Minek hiába fölszaporítani a postahivatalbeliek személyzetét, azért, hogy ne tudják kenyerüket megkeresni, s az éhes gyomor folytán sikkasztásokat kövessenek el, vagy talán azért, hogy a szolgálat iránt közönyös himpellérekkel szaporodjék a postaintézet tisztikara?

Nem tartjuk nézeteinket mérvadónak a postakiadók intézményének szervezésére vonatkozólag, hanem azt hisszük, hogy csakis becsületére válhatnak a postaintézetnek, ha a vizözön előtti időkből fenmaradt viszonyok ily módon változást nyer- nének; mert aki ez ázsiai állapotokat ismeri, bizonyára hasonló nézetben fog velünk lenni.

A postajövedékcsonkítás büntető eljárásának korlátozása a kereszt- kötéses küldeményeknél.

A postai rendeletek szerint nem szállíthatók el az elégtelenül bélyegzett ujságok, körlevelek, jelentések s effélékből álló keresztkötéses küldemények, szóljanak azok akár belföldre, akár külföldre, egyszerűen visszaadandók a feladónak, vagy ha ez nem lehetséges, mint nem kézbesíthető küldemények kezelendők.

Más keresztkötéses küldemények, u. m. könyvek, zeneművek, kefelelyomatok s effélék ha bé-

lyegtelenül vagy elégtelen bélyegekkal adatnak föl és a belföldre vagy Németországba szólnak, 250 grammot (levélsúlyt) meg nem haladják, elszállíthatók; ha azok azonban az általános postaegylet államaiba szólnak, akkor súlykülömbőség nélkül elszállíthatók, mert a levélsúly az általános egyet- közlekedésben nincs korlátozva.

Az ilyenmü elszállítható keresztkötéses küldemények mint bélyegtelen levelek kezeltetnek és díjazandók és a netán rajtuk találtató bélyeg értéke a díjszabályszerű portóból levonásba hozatik.

Azon rendszabály, hogy a bélyegtelen, elégtelenül bélyegzett vagy szabályellenes kereszt- kötéses küldemények ujság s efféle tartalommal nem is szállíthatók el, nagyon hátrányos befolyást gyakorolt a közlekedésre és számtalan panasz és felszólamlásra adott alkalmat, mely által nagyon ferde nézetek támadtak a postaintézet iránt. Az ilyenmü küldemények minden feladója azon nézetben volt, hogy miután küldeményét rögtön meg nem kapta a címzett, bizonyára veszendőbe ment a postánál. Ez azonban a feladó postahivatalnál mint el nem küldhető küldemény visszamaradt, mert az ily küldemények a feladónak történendő visszaadása legtöbbszörre kivihetetlen.

Ezen rendszabály azonban gyakorlati alapon nyugszik. A tapasztalás tanítá, hogy ezen portóval terhelt keresztkötéses küldemények a címzett által rendszeren nem fogadtattak el, akár a portofizetés végett, akár a levélhordó humánus eljárása végett, ki a tartalmat átkutatni engedé, aztán a küldeményt visszavette. A postának tehát ide s tova kellett a küldeményt szállítani, anélkül, hogy ezért megkapta volna a maga illetékét.

Ama rendszabály másik gyakorlati oldala ismeretes. Hogy épen a keresztkötéses küldeményeknél, ugyanis ujságok, jelentések, körlevelek- nél igen gyakran írásbeli közlemények vannak mellékelve, sőt egész levelek vannak hozzácsatolva, hasonlóan ismeretes, mily postajövedék csonkítási büntető eljárás alá estek. Ez azonban rendszabályok által szintén korlátoztatott.

Ezek értelmében a jelzett háromnemü küldemények, melyek levelet vagy meg nem engedett írásbeli közleményt tartalmaznak, a szabályellenes küldeményekhez tartoznak, melyek nem szállítandók el, illetőleg, ha a feladó ismeretes, annak visszaadandók. A meddig az ily küldeményeket elszállítani lehetett, első sorban mindig a címzett vétetett a postajövedék csonkítás büntető eljárás alá, és a legtöbb esetben elfogadta a küldeményt és megtéríté az illetékeket, és pedig, részben a küldő iránti tekintetből, részben azon jó hitben, hogy jobb a kellemetlen ügytől a legrövidebb uton megszabadulni. Ha azonban a címzett ezen egyszerű eljárásnak nem veté magát alá, akkor ha a küldő ismeretes volt, vagy őt a címzett megnevezte, büntetés alá helyeztetett.

Az ily kellemetlenségek tehát mostanában elvannak hártva, és ezentul az ilyenmü küldemények címzettjei, valamint a feladók ellen semmiféle büntető eljárás nem indítható, mert az ilyenmü küldemények el nem szállíthatók.

A többi keresztkötéses küldemények, mint könyvek, kefelelyomatok és effélék, ritkán vannak a postajövedék csonkítási büntető eljárásnak alávetve, mert a könyvekhez írásbeli ajánlás vagy számla csatolható. A kefelelyomatokon pedig szintén megengedhető az írás, és kézirat is csatolható azokhoz.

Más tekintetben ellenben mindjárt jövedék csonkítási büntető-eljárást indítanak, ha más küldeményeken csak némi írásbeli közlés észlelhető.

Vannak esetek, melyekben igen helytelenül járnak el, hogy például azon keresztkötéses küldeménynél, melyben több tárgyak tartalmazzanak különböző czimek alatt, érvényre juttatják a jövedék-csonkítási büntető eljárást.

Helyes hogy a fenálló szabályok értelmében csak akkor csomagolható több tárgy egy szalag alá, ha nem szólnak különböző czimekre. Hanem az is helyes, ha ily küldemények előfordulnak s az írott czimeken kívül más írásbeli közleménye-

ket nem tartalmaznak az egyes czimszalagokon, a büntető eljárás sem alkalmazható.

Azon óhajunknak adunk kifejezést, hogy a keresztkötéses küldeményeknél, valamint az árumustráknál ne alkalmaztassék többé a postajövedék csonkítási büntető eljárás, mert nincs sem hasznára sem kárára a kincstárnak. Teljesen elegendő volna ha a szabályellenes küldemények levelek gyanánt kezetenétnék.

Vegyes közlemények.

— **A németalföldi gyarmatok** (Java, Sumatra, Celebes, Borneó, a Molukk szigetcsoport, Uj-Guinea éjszak nyugati része (Papoea) Caracaó és tartozékai stb.) s a spanyol gyarmatok (Cuba, Porto-Rico, Manilla a canári és a szüz szigetek stb.) 1877. évi május hó 1-ével; Japán császárság 1877. évi június hó 1-ével; a brazíliai császárság pedig 1877. évi július hó 1-ével lépnek az általános posta-egyletbe.

Az ezen országok és helyekre szóló levélpostai küldemények postadíjai a jelzett időpontoktól kezdve következőleg állapítatnak meg:

1. bérmentett levelekért 20 kr. 15 grammonként;
2. bérmentetlen levelekért 20 kr. 15 grammonként;
3. levelező lapokért 10 kr. darabonként;
4. hírlapokért és egyéb keresztkötésű nyomtatványokért, továbbá árumustrákért és üzleti papírokért 6 kr. 50 grammonként;
5. ajánlási illeték 10 kr. darabonként.

HIRHARANG. — **Adamek Alajos** a nagyváradai postaigazgatósági számosztály főnökének a számtanácsosi cím díjmentesen adományoztatott. — **A bécsi lapok** írják, hogy a postahivatali gyakornoki állomások, ezentul kizárólagosan kiszolgált katonai egyének által lesznek betöltve. — **A csehországi postahivatali szolgák segélyző egylete**, április 10-én tartotta $\frac{1}{4}$ -ed évi gyűlését. Az üzlet jelentésből kitűnik, hogy az egyesületnek van 37 tiszteletbeli, 28 résztvevő, 161 rendes tagja és 3279 frt vagyona. — **A postahajók** menete Konstantinápoly és Odessa közt, a kilátásba helyezett háboru miatt be lettek már szüntetve. — **A budapesti postatisztikar tavaszi kirándulásához** szükséges rendező bizottság tegnapelőtt megalakult. — **A „Post-Zeitung“** április 20-án megjelent elől álló cikkében maga a szerkesztő a g y o n b u n k ó z z a egyesületünk helyzetét és mondja, hogy mint b e c s ü l e t e s publicista az egyesület decentralizációját kívánja. Ugyanezen lap magyar kiadásában (április 19.) pedig azon megjegyzést teszi, hogy a kérdéses ügyben minden párton kívüli részrehajlatlan állást foglal el. És ezt a két fejű sárkányt még magyar ajku postamesterek is hizlalják. — **A bécsi „Die-Post“** utóbbi száma „részegség“ cím alatt egy cikket közöl, melyben sajnálkozását fejezi ki, hogy az alsóbb rendű postahivatalbeliek közt a részegség nagy mérvben kezd terjedni. — **A „Neue Temesvárer Zeitung“** is kegyesen megemlékezik a magyar postamesterek egyesületéről, melyet a P. Zeitung egész hűségesen vezér cikkül fel is használt. Irja benne, hogy Debert a követendő szent utat már kijelölte s kéri, hogy Mihalkovics, az ügy sikeres megoldása végett járjon el karöltve Szepsivel. Ez a sok Zeitung erővel ki akarja drukolni a decentralizációt. — **Az „Üstökösben“** a következő adomát olvassuk: Nagyságos uram! Visszahoztam a levelet a postáról! Miért? . . . hiszen mondtam, hogy sürgős! Észrevettem, hogy az utolsó posta nincs oda irva, s attól féltem, hogy még majd azt mondja a postamester, hogy én vagyok a számár. — **A legújabb adatok** szerint Párisban van jelenleg 60 postahivatal és 649 levél-szekrény, a fő-postahivatal főnökének évi fizetése 10,000 frank. — **Adamik Ferencz** thuzséri postamester e hó 13-án elhunyt.

Szerkesztői sürgöny.

Pusztapost. Lapunk f. havi száma postára adtuk.

Margitta, Gödöllő, Duna-Pataj, Hadház, Csáki-Gorbó. A postanaptárt kereszt-kötés alatt elküldöttük.

D. M. Sziget. A jótól még távol van, többször kell próbálni.

Héves. A szakadozott közlés értékét nagyban csökkentené.

Paks. A szegény czájtung beteg.

Nagy-Berezná. A megrendelést eszközöltük.

Bátyu. A váradi kerülethez tartozik, Hadad nincs kiegyenlítve. Instantia ad acta.

A „postamester“ című folyó évi naptárából körülbelül még 140 példányval szolgálhatunk és példányát 40 kr. leszállított áron adjuk. E naptárak a legközelebb tartandó kerületi képviselők választásánál igen jó szolgálatot tehetnek, és az ezek után befolyandó egész összeget a magyar postamesterek egyesülete által rendező nyerevény-sorsjáték költségeire felajánljuk. Ebbeli megrendelések Liszkay Gyula egyesületi pénztárnok urhoz Promontorra küldendők.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Csicsó-Keresztúrot (Szolnok-Doboka m.) 240 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai átalány és a mallopostáknak Somkerékre és Deésre naponként való szállításért járó rendes hajtó és ostopérez. Postaig. Nagyszében.

2. Zólyom Szt. - András. 240 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 900 frt szállítási átalány. Postaig. Pozsony.

3. Veszprémmegyei Csernyén. 120 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 336 frt szállítási átalány. postaig. Sopron.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. Török-Beesén a postakiadói állomás 240 frt évi fizetés, ágynemű és mosáson kívül teljes ellátás mellett betöltendő. Szakképzett és jó bizonyítványokkal

ellátott postakezelő urak, ebbeli kérvényeiket Bauer György kir. postamesterhez Török-Beesére intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

Ajánlkozások.

— Egy fiatal, a magyar és német nyelvben jártas postakiadó, ki a postaszigorlatot jó eredménnyel letette, óhajtaná szerény feltételek mellett, hasonlóságban alkalmazást. A szives meghívó levelek G. F. postakezelő czime alatt Sopron. Feketevárosra intézendők.

— Egy postakezelő, ki már több postahivatalnál volt alkalmazásban s távirásztati vizsgát is tett, keres alkalmazást. A szives meghívók Tóth Andor czime alatt Paksra küldendők.

— Egy 22 éves nőleu postakiadó, ki a vizsgát jó sikerrel letette, és a postakezelésben önállóan működik, keres hasonlóságban mielőbb alkalmazást. A szives meghívók W. P. betűk alatt tolnamegyei Simontornyára címzendők.

LECHNER MIKSA

órás és a m. k. posta-gazdászati hivatal által megbízott függentyűs órák készítője és szállítójánál

Budapest, Deák-Ferenc utcában.

igen olcsó, finom és tartós órák, utánvétel mellett megrendelhetők.

Ezüst Cylinder óra 12 frttól	19 frt — krig
„ „ kettős födelettel 17 frttól	20 „ — „
Anker órák 18 frttól	32 „ — „
„ „ kettős födelettel 22 frttól	28 „ — „
„ „ remontoirs 26 frttól	36 „ — „
„ „ kettős födelettel 30 frttól	38 „ — „
Arany anker órák 36 frttól	50 „ — „
„ „ kettős födelettel 65 frttól	90 „ — „
„ „ remontoirs 70 frttól	120 „ — „
„ „ kettős födelettel 90 frttól	200 „ — „
Arany Dáma Cylinder órák 26 frttól	40 „ — „
„ „ Cylinder és Anker remontoirs 50 frttól	150 „ — „
Függentyűs (Pendel) órák	12 „ — „
„ „ 8 napig járó 25 frttól	100 „ — „
„ „ 1 hóig „ 35 frttól	60 „ — „

Kitűnő minőségű órámat t. megrendelőimnek jótállással szállítom.

Az Általános Magyar Municipális Hítelintézet

folyó 1877. évi április hó 30-án délelőtt 11 órakor Budapesten, VI. sugár-út 39. szám alatt saját helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a t. oz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai a következők:

- 1) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseinek előterjesztése.
 - 2) Az 1876. üzletév számadásainak megvizsgálása és a mérleg megállapítása.
 - 3) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság részére a fölmentvény megadása.
 - 4) Tekintettel arra, hogy a számadások és a mérleg szerint az intézet befizetett alaptőkájének fele elveszett: a kereskedelmi törvény 187. §-a alapján határozathozatal az intézet további fönállása vagy föl-ozlása iránt.
 - 5) A föl-ozlás esetében a föl-számolás kimondása, a föl-számoló megválasztása, díjazásuk megállapítása, föl-számolási czéggjegyzés meghatározása és a föl-számolási módozatok megállapítása.
 - 6) Határozathozatal egy, az igazgatósághoz beérkezett, az intézet cselekvő és szenvedő összes vagy-onának átvételét tárgyazo ajánlat fölött.
 - 7) A felügyelő-bizottság megválasztása és díjazásának megállapítása.
- Azon t. oz. részvényesek, kik ezen közgyűlésen jogaikat gyakorolni kívánják, az alapszabályok 17. §-a alapján föl-hívatnak, hogy részvényeiket vagy az intézet pénztáránál (Budapest, VI. sugárút 39), vagy a franco-osztrák banknál, (Beesbea, I. Hessgasse 1. f. 1877. évi április 14-étől f. év április 23-áig bezárólag számitandó időtartam alatt mindenkor d. e. 9 és 12 óra közt letéti elismervény és belépti igazolvány átvétele mellett letéteményezzék.
- Az igazgatóságnak és a felügyelő-bizottságnak a főnebbi közgyűlés elé terjesztendő jelentései a fel-ügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg képesítés útján közzététetvén, f. 1877. évi április hó 22-étől kezdve minden részvényes által a főnebbi letéteményezési helyeken átvethetők.
- Budapest, 1877. április hó 12-én. Az általános magyar municipális hítelintézet igazgatósága.

17. §. Bármely közgyűlésen csak is azon részvényesek vehetnek részt, kik részvényeiket az egybehívtási hírdetményben megnevezett letéti helyeken, az a hírdetményben kitűzött határidő alatt, és az ugyanott megnevezett módon letéteményezték.

A részvényes letéteményezésére kitűzött határidő azonban három napnál rövidebb nem lehet, és az egybehívtási hírdetmény 3-ik közzététele napjától számitandó 6 nap elűti le nem járhat.

18. §. A közgyűléseken minden 10 darab ideiglenes részvényjegy, illetve részvény, mely alapszabályszerűleg letéteményeztetett, egy szavazat adására jogosít fel.

A szavazatok száma, melyeket egyes részvényes gyakorolhat, korlátozva nincsen.

19. §. A szavazati jogot meghatalmazott útján is szabad gyakorolni. Meghatalmazottak — a törvényes képviselők kivételével — csak is a szavazatképes részvényesek sorából választandók.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapesten, országot, Károly laktanya épületében a kö-
vetkező tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatisztai vagy postatisztai arany- zsinóros finom zubbony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig ezüst zsinóros pedig 12 frt	14 frt 25 krig
1 60 krtól	8-10-ig. — „
1 a legfinomabb fajtaból 11-12	38 „ — „
1 téli köpeny 24 frttól	12 „ — „
1 esőköpeny csuklával 10 frt.	3 „ 70 „
1 sapka, valódi % arany	4 „ 50 „
1 zsinór és rózsával	3 „ — „
1 ugyanaz vitézkötéssel	3 „ 25 „
1 finom nyári tábori sapka	— „ 40 „
1 arany jelvény	1 „ 50 „
1 ugyanaz ernyővel	— „ 40 „
1 szabályszerű nyakraváló	3 „ — „
1 pár arany vagy ezüst him- zett posta jelvény zubbony galléra	1 „ 50 „
1 pár ércz postajelvény	— „ 40 „
1 finom posztó vagy szalma kalap urak vagy fiuk számára 1 frt 50 krtól	3 „ — „
1 levélhordó szabályszerű zubbony 7 frt 50 krtól	9 „ 50 „
1 szürke pantalon 5 frt 20 krtól	8 „ 50 „
1 sapka	1 „ 80 „
1 valódi ezüst-zsinóros	3 „ — „
1 ugyanaz magastetejű	3 „ 20 „
1 postalegény szabályszerű szürkesuklyával 18	10 „ — „
1 szabályszerű zubbony	7 „ 50 „
1 szabályszerű nadrág	6 „ 30 „
1 kalap	3-3 „ 50 „
1 sapka	1 „ 50 „
1 jó erős négy karimás posta sip	1 „ 60 „
1 „ „ három	1 „ 40 „
1 „ „ sip zsinór	1 „ 25 „
5 kilogramm jó spanyol viasz	4 „ — „
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára 6 frttól	8 „ — „
1 ugyanez nagyobb minőségben csomag használatára 9 frttól	10 „ 50 „
1 jó szerkezetű tized máhla mérleg súlyok 15	— „ — „
1 jó szerkezetű levélmérleg tányéral 3-6	50 „ — „
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi- merrel 7 frt 50 krtól	9 „ 50 „
1 jó erős posta czimer 7 frt 50 krtól	9 „ 54 „
12 jó minőségű fekete írón 35 krtól	— „ 75 „
12 jó minőségű kék írón 55 krtól	— „ 85 „
12 jó minőségű vörös írón 70 krtól	— „ 95 „
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	— „ 60 „
1 doboz finom acél toll 50 krtól	1 „ 25 „
100 hivatalos boríték czimvel	— „ 60 „
100 ugyanaz vastag papírból	1 „ 20 „
100 jelentési iv	1 „ 29 „
100 pénzes levélboríték	— „ 65 „
100 levél papir festet monogrammal	— „ 95 „
100 hozzá való boríték	— „ 95 „
100 levél boríték czim nélkül 35 krtól	— „ 65 „
100 látogató jegy 65 krtól	1 „ 55 „
100 hozzá való boríték	— „ 35 „
1 nagy korsó üveg fekete tinta	— „ 35 „
1 nagy korsó üveg finom viola tinta	— „ 45 „
1 kis üveg bármilyen színű	— „ 10 „
1 korsó 1/2 kilogramm fekete bélyeg festék 1 betűzőhöz való szelencze párnával	1 „ — „ 1 „ 50 „
1 rizsma fogalmazó papir	1 „ 85 „
1 rizsma fehér iroda papir 2 frt 50 krtól	3 „ 50 „
1 kőncz jó csomagoló papir	— „ 40 „
1 vonalzó 10 krtól	— „ 50 „
1 pár jó erős lópokróc I-ső számu	3 „ 60 „
1 pár jobb fajta II-dik számu	4 „ 80 „
1 pár legjobb minőségű III-dik számu 5 ft	8 „ 95 „
1 drb fehér vagy színes ing 1 frt 60 krtól	2 „ 65 „
1 drb vászon nadrág 1 frt 20 krtól	2 „ 50 „
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4 „ 50 „
6 drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól	3 „ 75 „
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 „ 50 „
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 „ 50 „
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3 „ 25 „
1 postatisztai kard elefant esont marko- lattal arannyal kirakott tokkal	15 „ — „
1 ehez kardkötő	5 frt — kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés	— „ 35 „

Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,

urak és gyermekek részére minden nemű civivilruha, hölgyek részére minden megbízás ruházatra

nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczák, kések, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmazható tárgyak, úri és hölgy nyakraválók, zseb- és falk órák.

1 Deák Ferenc emlék érem — frt 50 kr

(Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mér-
ték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számitatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist. által meghatározott.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezeséget nyújtani ismert cégünknek különös érdekében fekszik.

Mint hogy szállítási üzletünket a pártolás foly-
tán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobb-
ítottuk, és ezáltal nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítóit leszünk, felhívjuk mély, tiszte-
lettel a tek. postamester, és postatisztai urakat, nekünk e vállalat-
ban segédkezet nyújtani és az illető felektől bármilyen néven
nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel kül-
deni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni sziveskedjenek.
Működésükért amint az utánvételi lap hozzáunk vissza
érkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta
utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni

Tiller Mór és testvére, szállítók.